

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.339 van 14 mei 2012
in de zaak A. 203.098/IX-7519**

In zake : Marc DEPAUW
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter Crispyn
 kantoor houdend te 9030 Mariakerke
 Mazestraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE BRUSSEL HOOFDSTAD - ELSENE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Muls
kantoor houdend te 1000 Brussel
A. Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
 - de beslissing van 14 november 2011 van de korpschef van de lokale politiezone Brussel Hoofdstad - Elsene waarbij Marc Depauw herplaatst wordt;
 - de beslissing van 4 november 2011 van de korpschef waarbij Marc Depauw voor de noodzakelijke periode wordt gedetacheerd naar de dienst van DIR.DCT2.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 maart 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Peter Crispyn verschijnt voor de verzoeker, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is commissaris van politie tewerkgesteld bij de lokale politie Brussel Hoofdstad - Elsene. Hij bekleedt binnen de directie “DCT2” de functie van directeur in de 7^e afdeling (DIR.DO7).

Volgens de verwerende partij zijn de diensten in 2010 geherstructureerd, waardoor een aantal personeelsleden van de 7^e afdeling afgedeeld zijn naar de interventietroepen van de 7^e en 8^e afdeling (BTS 78). Eveneens volgens de verwerende partij was toen niet duidelijk wie de

bevelvoering had over de personen van BTS 78, meer bepaald of de directeurs van de 7^e en de 8^e afdeling zelf dat personeel konden bevelen dan wel of zij dat moesten doen door tussenkomst van het hoofd van BTS 78, hetgeen aanleiding was voor “een hanengevecht” tussen de verzoeker en laatstgenoemd diensthoofd. Evenzeer volgens de verwerende partij heeft de wijk DO7, waarvoor de verzoeker verantwoordelijk was, te kampen met stijgende criminaliteitscijfers en een stijgend onveiligheidsgevoel van de burgers zodat daar dringende maatregelen nodig waren.

3.2. Sinds 11 april 2011 is de verzoeker afwezig wegens ziekte.

3.3. Op 25 oktober 2011 deelt de dienst intern toezicht aan de korpschef mee dat de verzoeker “langdurig ziek” is en dat “zijn dienstwapen [...] administratief beveiligd [werd] voor overmaking aan de schietmonitoren [...], in afwachting van een beslissing van de arbeidsgeneesheer”. Daarmee wordt artikel 9 van de algemene instructie nr. 12 uitgevoerd.

3.4. Op 28 oktober 2011 beslist de korpschef dat de directeur van de 8^e afdeling (DCT2.DO8) de functie van directeur van de 7^e afdeling (DCT2.DO7) waarnemend zal uitoefenen.

Eveneens op 28 oktober 2011 richt de korpschef aan de verzoeker een schrijven met het voornemen hem te herplaatsen. Hij wijst daarin op de nood aan een geïntegreerde aanpak in de wijk DO7 die momenteel niet verzekerd wordt bij “gebrek aan een krachtadig leiderschap en visie op lange termijn”, hetgeen hem ertoe aanzet om een waarnemend directeur voor de wijk aan te duiden. Hij wijst ook op de “aantasting van het gezag” van de verzoeker wegens “het bestaan van een gerechtelijk dossier [...] naar aanleiding van een klacht voor racisme en xenofobie” waardoor het hem in het belang van de dienst niet goed lijkt dat de verzoeker na zijn terugkeer uit ziekteverlof de functie van directeur DO7 weer zou opnemen zodat die plaats zal worden opengesteld. Hij formuleert het voornemen de verzoeker vanaf 14 november 2011 over te plaatsen binnen DCT2

naar een functie die minstens evenwaardig is aan zijn huidige functie, te weten “adviseur van de DIR.DCT2”.

3.5. Op 4 november 2011 schrijft de korpschef aan de DIR.DCT2:

“Gelet op het feit dat het dienstwapen van DIR DO7 CP Marc Depauw ingetrokken werd op 21/10/2011 is het passend betrokkene momenteel te affecteren in een functie waarin de beschikking over een dienstwapen niet vereist is.

Gedurende de periode die noodzakelijk is, wordt CP Marc Depauw gedetacheerd van DO7 naar de dienst van DIR DCT2.

Deze beslissing treedt onmiddellijk in werking”.

De beslissing vormt het tweede voorwerp van de onderhavige vordering.

3.6. Op 10 november 2011 wordt de verzoeker gehoord over zijn voorgenomen herplaatsing naar de functie van adviseur van DIR.DCT2. Hij zet daar uiteen dat de moeilijkheden in DO7 ontstaan zijn nadat hem rond juni 2010 een goed operationeel officier werd afgenomen en dat zijn “cijfers” tot aan zijn ziekte steeds aanvaardbaar waren. Hij wijt zijn arbeidsongeschiktheid aan de omstandigheden waarin hij diende te werken en inzonderheid de moeilijke persoonlijke verhouding met het diensthoofd BTS 78. Hij wijst erop dat de klacht wegens racisme uitgaat van diezelfde officier terwijl hij zelf nog nooit in opspraak gekomen is en dat hij steeds gehandeld heeft als een goed huisvader, respect en discipline van zijn medewerkers heeft gevraagd en zich verzet heeft tegen graaicultuur.

3.7. Op 14 november 2011 deelt de DIR.DCT2 aan de verzoeker de inhoud van zijn nieuwe functie mee. De nota luidt als volgt:

“Ik verwijs naar ons gesprek van 24 oktober 2011, waarin werd besproken wat uw taak van adviseur van de Directeur van District 2 onder meer zou inhouden.

Vooreerst werd vastgesteld dat u als adviseur rechtstreeks zou ressorteren onder en afhangen van de Directeur DCT2. U zal dus bij het uitvoeren van uw opdrachten handelen op mijn bevel. Bij mijn afwezigheid handelt u onder bevel

van mijn adjunct/assistent die de dagelijkse werking van de dienst op zich zal nemen.

Er werd tijdens het voornoemd onderhoud tevens overeengekomen dat u mij zal adviseren met betrekking tot de hierna vermelde materies, zijnde:

1. De goede werking van de agenten, inspecteurs en hoofdinspecteurs tijdens de buitendienst op het terrein.
 - Bijvoorbeeld: ‘Worden opdrachten correct uitgevoerd volgens de gegeven richtlijnen?’, ‘Worden de manschappen op de meest efficiënte wijze ingezet?’, ‘Zijn de richtlijnen duidelijk?’, ‘Moet een bepaalde OAZ misschien worden aangepast?’, enz...
2. De goede samenwerking met de dienst TRA inzake verkeersmateries. Hiertoe wordt u aangesteld als ‘Referentieofficier Verkeer’ voor District 2.
 - Bijvoorbeeld: ‘Ervoor zorgen dat de personeelsleden van District 2 goed op de hoogte zijn van de procedures voor takeling’, ‘Oplossingen zoeken bij problemen inzake verkeersmateries in samenspraak met de dienst TRA’, enz...
3. De goede werking van District 2 in het algemeen.
 - Bijvoorbeeld: ‘Moeten er vanuit de Directie bepaalde zaken worden megedeeld op het intranet?’, ‘Zijn er zaken die we proactief kunnen aanpakken door een soort ‘draaiboek’ uit te werken?’, enz...

Het betreft hier een vrij concreet takenpakket dat uiteraard kan aangepast worden in functie van de noodwendigheden van de dienst. Ik zal u bijgevolg, binnen het kader van uw adviseursfunctie, ook alle andere opdrachten kunnen toevertrouwen waarvan ik oordeel dat het nuttig zou zijn ze aan u toe te vertrouwen.

Hierbij wens ik wel te benadrukken dat u de dienst zal vervoegen als adviseur en niet als adjunct of assistent van de Directeur van het Tweede District.

Ik heb nota genomen van uw aanvraag om over een eigen lokaal te kunnen beschikken in een andere vestiging dan ‘Bockstaal’. In afwachting van dit lokaal te kunnen vinden en gedurende de afwezigheid van CP Emile VAN LESSEN, zal u zijn bureel gebruiken. Ik overhandig u een sleutel ervan (lokaal P1.32)”.

3.8. Op 14 november 2011 treft de korpschef de beslissing waarbij de verzoeker wordt herplaatst. Deze beslissing, die het eerste voorwerp van de vordering vormt, is als volgt gesteld:

“Gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en meer bepaald artikel 44;

Gelet op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Overwegende dat de wijk DO7 te kampen heeft met een beduidend aantal zwaarwichtige criminele feiten en een stijgend onveiligheidsgevoel bij de

bewoners; dat om tegemoet te komen aan deze situatie onmiddellijk enkele dringende maatregelen werden genomen, waaronder een aantal zeer gerichte politieacties; dat echter een integrale en geïntegreerde aanpak noodzakelijk is in de voornoemde wijk; dat deze niet verwezenlijkt kan worden wegens gebrek aan een krachtadig leiderschap en visie op lange termijn;

Overwegende dat te uwen laste eveneens een gerechtelijk dossier hangende is naar aanleiding van een klacht voor racisme en xenofobie; dat, zonder mij te willen uitspreken over de schuldvraag, moet worden vastgesteld dat hierdoor de absolute en algemeen erkende integriteit en het draagvlak waarover u dient te beschikken als directeur van een dienst op dit ogenblik ernstig in vraag wordt gesteld; dat het niet in het belang van de goede werking van de dienst en de goede naam van het korps zou zijn, indien u uw functie van DIR.DO7 zou heropnemen;

Overwegende dat de overheid de goede werking van de dienst moet garanderen; dat ik op grond van artikel 44 WGP de bevoegdheid heb om de taken binnen het korps te verdelen volgens het criterium dat voor elke functie de meest geschikte medewerker moet gezocht worden; dat dit artikel bij uitbreiding dan ook toelaat om tijdelijk minder geschikt geachte medewerkers een andere taak toe te wijzen;

Overwegende dat een korpschef die in dergelijke omstandigheden handelt als een goede huisvader steeds moet zoeken naar een maatregel die het minst bezwarend is voor het betrokken personeelslid maar die toch adequaat is om de goede werking van de dienst te verzekeren en de goede faam van zijn korps te beschermen;

Overwegende dat u op 20 oktober 2011 op mijn verzoek een onderhoud had met HPC Jan EMMERECHE om u de situatie uiteen te zetten en eveneens te peilen naar uw verwachtingen met betrekking tot een eventuele herplaatsing;

Overwegende dat u op 24 en 26 oktober 2011 op uw eigen verzoek een onderhoud had met de DIR.DCT2, HCP Yves CALICIS, betreffende een eventuele vrijwillige herplaatsing; dat tijdens het tweede onderhoud duidelijk werd dat er geen akkoord kon worden bereikt; dat u meende dat de evenwaardige plaats van adviseur DIR.DCT2 die u werd aangeboden geen promotie was; dat u een echte promotie wenste; dat u anders niet zou ingaan op het aanbod;

Overwegende dat het niet de bedoeling was u een promotie aan te bieden, maar wel een functie evenwaardig aan uw huidige functie;

Overwegende dat u op 28 oktober 2011 een schriftelijk voorstel tot herplaatsing overhandigd werd, dat u tekende voor ontvangst maar niet voor akkoord; dat u in dit voorstel verzocht werd mij uw argumenten te doen kennen ten laatste op 9 november 2011;

Overwegende dat u gebruik wenste te maken van het recht om gehoord te worden en dat u op 10 november 2011 om 11 uur gehoord werd door HCP Jan EMMERECHECHTS;

Overwegende dat u met betrekking tot de voorgestelde herplaatsing tijdens de hoorzitting en in de schriftelijke argumentatie die u neerlegde, de volgende argumenten aanhaalde:

- dat de criminaliteitscijfers tot aan uw ziekte steeds aanvaardbaar waren en dat de problemen in DO7 zich pas begonnen voor te doen sinds uw ziekte;
- dat uw afwezigheid te wijten was aan de werkomstandigheden die u diende te trotseren; dat u hiervoor verwijst naar de problemen met CP BTS 78; dat er geen reactie kwam van mijn ambt op deze problemen; dat uw voorganger niet werd vervangen bij een langere periode van afwezigheid;
- dat u met betrekking tot het voornoemde gerechtelijk dossier tot op heden niet in verdenking gesteld werd; dat deze feiten u ten laste werden gelegd door CP BTS 78; dat u deze klacht beschouwt als een complot om zich van u te ontdoen en/of zich te wreken voor de door u opgestelde verslagen; dat u in uw carrière nooit in opspraak bent gekomen wegens geweld of racisme; dat u gehandeld hebt als een goed huisvader; dat u zich verzette tegen de graaicultuur;

Overwegende echter dat uw herplaatsing niet werd overwogen omdat u afwezig bent wegens ziekte, maar omdat:

- in hoofddorde: de wijk DO7 reeds voor uw afwezigheid te kampen had met een groeiend aantal zwaarwichtige criminele feiten en een stijgend onveiligheidsgevoel bij de bewoners; dat hier onvoldoende aandacht aan besteed werd; dat dit onder andere naar voren gekomen is tijdens het bezoek van de burgemeester aan de wijk d.d. 28.09.2011;
- in ondergeschikte orde: de absolute en algemeen erkende integriteit en het draagvlak waarover u dient te beschikken als directeur van een dienst op dit ogenblik ernstig in vraag wordt gesteld, waardoor uw aanwezigheid als directeur DO7 momenteel de goede werking van de dienst zou verstoren;

Overwegende dat de verslagen die u mij overmaakte steeds doorgestuurd werden naar de bevoegde diensten voor verder gevolg; dat, in geval van eventuele tuchtzaken, de uitslag van het onderzoek uiteraard niet publiek wordt gemaakt; dat met betrekking tot het schrijven van het VSOA gericht aan de burgemeester dat gevoegd werd bij uw schriftelijke argumentatie kan meegedeeld worden dat deze problematiek behandeld werd op het BOC van 23.03.2011 en dat het VSOA op het pre-BOC van 20.05.2011 heeft bevestigd dat het overleg dat plaatsvond vruchtbaar is geweest;

Overwegende bijgevolg dat het belang van de dienst het rechtvaardigt dat u wordt herplaatst binnen DCT2 als adviseur van de DIR.DCT2, deze beslissing heb ik genomen conform artikel 44 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

Overwegende dat deze herplaatsing in werking treedt vanaf 14 november 2011”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

A. Exceptie van de verwerende partij

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Zij stelt dat de eerste bestreden beslissing een maatregel van inwendige orde is die, aangezien hij de rechtstoestand van de verzoeker niet wijzigt en ook niet grievend inwerkt op de situatie waarin hij zijn functie moet vervullen, in beginsel niet met een annulatieberoep bestreden kan worden.

Beoordeling

5. Met de eerste bestreden beslissing, genomen op 14 november 2011, wordt de verzoeker overgeplaatst van de functie van directeur van de 7^e afdeling binnen de tweede directie naar deze van adviseur ressorterend onder de directeur van dezelfde directie. Is de omstandigheid dat een ambtenaar een functie met een geheel andere inhoud moet vervullen noch het feit dat hij gezag voert over een aantal personeelsleden op zich niet decisief om de overplaatsing als griefhoudend te bestempelen, dan blijkt in dit geval de bestreden maatregel toch verband te houden met de persoonlijke gedraging van de verzoeker en de wijze waarop hij zijn functie vervult: de korpschef is van oordeel dat de verzoeker onvoldoende aandacht had voor het groeiend aantal criminele feiten in zijn wijk en dat bovendien zijn integriteit ernstig in vraag was. Een overplaatsing die steunt op de feiten die als een verwijt aan de persoon van de verzoeker worden tegengeworpen kan met een annulatieberoep bestreden worden.

B. Ambtshalve onderzoek

6. De verwijzing in het tweede besluit naar “de periode die noodzakelijk is” heeft, gelet op het motief van de overplaatsing, betrekking op de

periode waarin de verzoeker -wegens zijn langdurig ziekteverlof- niet over een wapen mag beschikken. De beslissing geldt dus voor de periode van zijn ziekteverlof; voor die periode wordt hij naar DCT2 herplaatst. Aangezien de verwerende partij ter zake geen duidelijkheid verstrekt, kan in de huidige stand van de rechtspleging niet besloten worden dat deze beslissing van 4 november 2011, die een andere grondslag heeft dan de eerst bestredene -deze van 14 november 2011- in deze definitieve herplaatsing opgegaan is. Dit betekent dat, wanneer de verwerende partij na schorsing van de definitieve herplaatsing het eerste bestreden besluit intrekt en de verzoeker op dat ogenblik nog in ziekteverlof is, hij zal terugvallen op de toestand geschapen door het tweede bestreden besluit.

Vastgesteld wordt evenwel dat het besluit van 4 november 2011 steunt op het feitelijk gegeven dat de verzoeker niet beschikt over een wapen terwijl dat niet beschikken zelf de eenvoudige toepassing van de algemene instructie nr. 12 is en teruggaat naar verzoekers langdurige afwezigheid wegens ziekte. De veranderde dienstaanwijzing steunt derhalve niet op een verwijt gericht aan de persoon van de verzoeker en het is ook niet direct zichtbaar dat zij hem zwaar belast. Het gaat met andere woorden om een loutere maatregel van inwendige orde die niet vatbaar is voor vernietiging door de Raad van State.

V. Onderzoek van de vordering gericht tegen de eerste bestreden beslissing

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van het eerste middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing geen deugdelijke grondslag heeft. De beslissing steunt op twee motieven: in hoofdorde het gegeven dat het significant aantal zwaarwichtige feiten en het onveiligheidsgevoel bij de bewoners een integrale en geïntegreerde aanpak in de wijk waar de verzoeker het bevel voerde noodzaakt, terwijl de verzoeker geen blijk gaf van krachtadig leiderschap en visie op lange termijn en in ondergeschikte orde het feit dat het gezag van de verzoeker aangetast is door het bestaan van een gerechtelijk dossier tegen hem. Hij zet uiteen dat de plotse bekommernis van de korpschef met betrekking tot het vereiste leiderschap en visie niet deugdelijk is, aangezien de verzoeker op 7 november 2011 zou terugkeren in de dienst, terwijl slechts op 28 oktober 2011 besloten werd om een waarnemend directeur aan te stellen. Er wordt hem nu -als antwoord op zijn verweer- tegengeworpen dat er reeds vóór zijn afwezigheid wegens ziekte sprake was van een stijgende criminaliteit en een groter onveiligheidsgevoel, maar die “uitlating van de korpschef” is niet objectief verifieerbaar zowel wat betreft de gestegen criminaliteit voor 8 april 2011 als wat het aandeel van de verzoeker daarin zou zijn; er wordt ook niet verduidelijkt waarom hem nooit een opmerking ter zake gemaakt is en in ieder geval moet de problematiek in verband gebracht worden met de problemen in de dienst BTS 78, waarvan de effectieven misschien niet goed ingezet werden. De onregelmatigheid van dit determinerend motief maakt de beslissing onregelmatig. Het motief in ondergeschikte orde faalt evenzeer omdat er geen rekening gehouden wordt met het vermoeden van onschuld, aangezien het loutere feit van een klacht, zonder aanwijzing van bepaalde feitelijkheden, niet kan volstaan om tot een herplaatsing te besluiten.

9. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker goed weet dat er beduidend veel zwaarwichtige feiten gepleegd worden in de wijk waarvoor hij verantwoordelijk is en dat het onveiligheidsgevoel er hoog is, hetgeen ook blijkt

uit persartikelen. Voorts blijkt uit de criminaliteitscijfers een serieuze stijging voor het jaar 2011.

Beoordeling

10. De verzoeker wordt overgeplaatst omdat vastgesteld wordt dat het politioneel optreden in de wijk waar hij het bevel voerde, tekortschiet. Dit falen wordt hem aangerekend: hij geeft blijk van een gebrek aan doortastend leiderschap en een gebrek aan visie. Alles gaat terug naar de vaststelling dat de criminaliteit in de wijk van de verzoeker ontoelaatbaar hoog is en dat de burgers daar een verhoogd onveiligheidsgevoel aan overhouden.

Dergelijk motief kan, algemeen gezien, een ordemaatregel rechtvaardigen. Dat de bestreden beslissing genomen is op het ogenblik dat de verzoeker na een ziekteverlof het werk zal hernemen, is op zich geen reden om de maatregel onregelmatig te bevinden; de regelmatigheid ervan hangt wel af van het antwoord op de vraag of het falend overheidsoptreden aan de verzoeker te wijten is en of hij daarvoor verantwoordelijk gesteld kan worden.

11. Aangenomen dat de verwerende partij, als bestuur, de beschikbare middelen correct heeft ingezet zodat de stijging van de onveiligheid in de wijk waarop zij in de bestreden beslissing doelt in ieder geval niet aan een inschatting van het beleid toe te schrijven is, bewijst zij zeker niet dat de verzoeker tekortgeschoten zou zijn in de opdracht die hij met de middelen die hem ter beschikking staan moet vervullen. Te dezen toont de verwerende partij zelfs niet aan dat zij de verzoeker ooit gewezen heeft op tekortkomingen in de wijze waarop hij zijn dienst leidde en in de visie die hij daarbij aanhield. Niet gestaafde algemene verwijzingen naar gebrek aan doortastend leiderschap en gebrek aan visie volstaan niet om de ambtenaar die belast is met de leiding van een dienst individueel verantwoordelijk te stellen voor het niet bereiken van de objectieven. In dit geval brengt de verzoeker zelfs gegevens aan die wijzen op een verstoring van bepaalde persoonlijke verhoudingen, maar de verwerende partij blijkt ook

daarmee geen rekening gehouden te hebben, zelfs niet om af te wegen of dit geen invloed had op de wijze waarop de verzoeker zijn functie vervulde, noch om daarin redenen te vinden om precies de verzoeker over te plaatsen.

Het argument in hoofdde om de verzoeker te herplaatsen heeft geen deugdelijke grondslag.

12. Het subsidiair motief waar de bestreden beslissing op steunt betreft de strafklacht tegen de verzoeker. Het bestaan van een strafonderzoek kan op zich, wanneer het bestuur aantoon dat zulks de goede werking van de dienst verstoort, een reden zijn voor het opleggen van een ordemaatregel. Het vermoeden van onschuld wordt daardoor niet aangetast. Met de bestreden beslissing wordt de verzoeker evenwel definitief verwijderd uit de functie van directeur van de 7^e afdeling, hetgeen niet te verzoenen is met het per definitie tijdelijk karakter van een lopend strafonderzoek. In die zin kan dit strafonderzoek geen deugdelijke grondslag vormen voor de bestreden beslissing.

13. De verwerende partij bewijst niet dat zij een deugdelijke reden heeft om de verzoeker uit zijn functie van directeur van de 7^e afdeling te verwijderen.

Het middel is ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

14. De verzoeker verwijst naar de weerklank van de bestreden beslissing, inzonderheid door de bekendmaking van de vacature in het korpsblad. Het geschil met commissaris C. is bij het personeel genoegzaam bekend en nu zal men denken dat de verzoeker in dat conflict aan het kortste eind getrokken heeft. Voorts komt de beslissing neer op een degradatie, aangezien hij herplaatst wordt

naar een onbestaande functie waaraan geen hiërarchisch gezag verbonden is. Zijn reputatie is geschaad en die schade vergroot met de duur van de overplaatsing. Het feit dat tegen hem een klacht is neergelegd wegens racisme plaatst hem nog meer in de hoek en het nadeel dat hij ondergaat zal niet hersteld worden door een vernietigingsarrest. Hij vraagt ook rekening te houden met het feit dat hem eigenlijk met miskennen van al zijn rechten een verdoken tuchtstraf opgelegd is.

15. De verwerende partij antwoordt dat de bekendmaking in het korpsblad dat een andere commissaris de 7^e afdeling gaat leiden geen enkele negatieve connotatie voor de verzoeker heeft, zeker nu de verzoeker reeds meer dan zes maanden ziek was. De perceptie die anderen hebben van de bestreden beslissing kan niet aan het bestuur aangerekend worden: de verzoeker heeft een evenwaardige functie binnen het bestuur gekregen en hij kan daar zijn kwaliteiten optimaliseren zonder enig nadeel te lijden.

Beoordeling

16. De verwerende partij betwist niet dat de interpersoonlijke relaties binnen de dienst ernstig verzuurd waren. Voorts verwijst de bestreden beslissing specifiek naar het professioneel falen en de ontstentenis van bepaalde competenties in hoofde van de verzoeker. De verzoeker stelt terecht dat zijn herplaatsing, in dat specifiek kader bekeken, opgevat kan worden als een bewijs van zijn ongelijk in de polemiek. Dat vormt voor de verzoeker een nadeel dat een schorsing rechtvaardigt.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 14 november 2011 van de korpschef van de lokale politiezone Brussel Hoofdstad - Elsene waarbij Marc Depauw herplaatst wordt.

De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 mei 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche